

Sygn. akt IV K 329/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 października 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Anna Głębowska

przy udziale oskarżyciela M. M.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2017 roku sprawy:

P. K. (1), syna C. i W. z d. K. urodzonego dnia (...) w L., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. Będąc prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w O., z racji pełnionej funkcji, zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi w/w spółki, w okresie od dnia 01.12.2013r. do dnia 24.03.2014r. w lokalu (...)znajdującym się przy ul. (...) w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, urządzał gry na automacie (...) M. nr (...)

tj . o czyn z art.107 § 1 kks

II. Będąc prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w O., z racji pełnionej funkcji, zajmując się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi w/w spółki, w okresie od dnia 03.12.2013r. do dnia 13.12.2013r. w lokalu Stacji Paliw (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w P. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, urządzał gry na automacie (...) M. nr (...)

tj . o czyn z art.107 § 1 kks

orzeka :

I. uniewinnia P. K. (1) od popełnienia zarzucanych mu czynów;

II. na podstawie art.230§2kpk w zw. z art.113§1kks zwraca Spółce z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w O. automaty do gier (...) M. o numerach (...) oraz (...);

III. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art.113§1kks kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 329/15

UZASADNIENIE

P. K. (1) jest prezesem sp. z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w O.. Z racji pełnionej funkcji zajmuje się sprawami gospodarczymi, a w szczególności finansowymi tej spółki.

Dowód: odpis z KRS k.43 – 46,59-60 akt IV K 329/15

Działalność spółki (...) prowadził także w czasie, gdy sporny był charakter przepisów ustawy o grach hazardowych, tj. czy są to przepisy techniczne, czy wymagają notyfikacji i czy jej brak powoduje ich bezskuteczność. Posiłkował się

informacją z 5 lutego 2010 roku, w której Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE informowało ówczesnych ministrów, że w ocenie Komisji Europejskiej ustawa ta zawiera przepisy techniczne i zgodnie z orzecznictwem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości niedopełnienie przez państwo członkowskie tej procedury powoduje brak mocy prawnej przepisów i niemożność ich egzekwowania w stosunku do podmiotów indywidualnych. Tego rodzaju informację Ministerstwo Gospodarki w dniu 21 marca 2013 roku skierowało również do Ministerstwa Finansów.

Jako prezes spółki uzyskał również opinie prawne z dnia 16 maja 2013 roku i 9 września 2013 roku, potwierdzające taki status przepisów. Druga z opinii jednoznacznie wskazywała na ich bezskuteczność w systemie prawnym, powodującą funkcjonowanie wszelkich podmiotów w oparciu o zasady ogólne prowadzenia działalności gospodarczej.

Postanowieniem z dnia 25 września 2013 roku i 28 października 2013 roku Sąd Rejonowy w Pruszkowie i postanowieniem z dnia 10 grudnia 2013 roku Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie nakazał zwrócić spółce zatrzymane automaty, z powołaniem się na brak notyfikacji przepisów, które wypełniają blankietową normę z art.107§1kks.

W tych warunkach uznał, że prowadzona przez niego działalność jest prawnie dozwolona i ją kontynuował.

Dowód: wyjaśnienia P. K. k.394

pisma k.236,237 akt IV K 329/115

opinie k.238-241 oraz z dnia 9 września 2013 roku k.242-244 akt IV K

329/115

postanowienie k.262,263,266 akt IV K 329/115

W okresie od dnia 01.12.2013r. do dnia 24.03.2014r. w lokalu (...) znajdującym się przy ul. (...) w S. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych P. K. (1) jako prezes spółki urządził gry na automacie(...)nr (...).

Dowód: protokół kontroli z płytą k.5-8, 9 akt IV K 329/15

protokół oględzin k.22—23, 77akt IV K 329/15

protokół eksperymentu k.29-30,31-32 akt IV K 329/15

faktura k.61 K 329/15

opinia k.128-133 K 329/15

zeznania M. N. k.155-156 i 394 akt IV K 329/15

Ponadto jako prezes spółki, której działalność polegała na urządzaniu gier na automatach, urządził w okresie od dnia 03.12.2013r. do dnia 13.12.2013r. w lokalu Stacji Paliw (...) Sp. z o.o. przy ul. (...) w P. wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych gry na automacie (...)nr (...).

Dowód: zeznania M. N. k.30-31 akt (...)i 394 akt IV K 329/15

protokół kontroli k.1-4, 5 z płytą akt (...)

protokół oględzin k. 13-14.153-154 akt (...)

wizytówka k.19a akt (...)

umowa dzierżawy k.20-21 akt (...)

protokół eksperymentu k.41-42 akt (...)

opinia k.248-256 akt (...)

J. K. (1) urodził się w (...) roku w Ł.. Ma wykształcenie średnie,. Jest kawalerem, ma dwoje dzieci na utrzymaniu. Uzyskuje dochód w wysokości około 35000 złotych brutto miesięcznie. Nie był nigdy karany.

- dane personalne k.393

- karta karna k.153 akt IV K 329/115

Sąd zważył, co następuje:

P. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Stwierdził, że nie zrobił nic zabronionego przez prawo. Zanim spółka podjęła działalność, dowiadywał się, czy działalność tego typu jest dozwolona. Miał opinie prawne kancelarii adwokackich, w tym również opinię zrealizowaną na zlecenie Kancelarii Sejmu RP. Były również wyroki i postanowienia sądów, które były dostępne w domenie publicznej, a w późniejszym okresie były to wyroki dotyczące jego lub spółki. Również były to informacje prasowe, jak i medialne, które były autoryzowane przez celników oraz reprezentujący ich Związek Zawodowy Pracowników Służby Celnej. Wśród dokumentów były również oficjalne stanowiska Ambasadora Polski przy Unii Europejskiej, do Ministra Gospodarki, jak również pismo Ministra Gospodarki do Wiceministra podsekretarza stanu nadzorującego służby celne - J. K. (2). Ze wszystkich tych dokumentów jednoznacznie wynikało, że przepisy Ustawy o grach hazardowych, a w szczególności art. 6 i 14, są przepisami technicznymi w rozumieniu prawa Unii Europejskiej. Wynikało również, że przepisy te nie były notyfikowane przez Polskę, mimo tego, że był obowiązek ich przedstawienia. Zgodnie ze stanowiskiem, orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości, skutkiem niedochowania procedury notyfikacji, jest zdaniem oskarżonego brak możliwości stosowania przepisów wobec obywateli. Innymi słowy działalność ta nie wymagała żadnych koncesji, ani nie była działalnością nielegalną. To stanowisko potwierdził w późniejszym okresie Sąd Najwyższy w swoim postanowieniu z listopada 2014r. W międzyczasie w stosunku do spółki, jak i do oskarżonego toczyły się różne postępowania, natomiast Sądy równoznacznie to podtrzymywały. (k.394)

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego i uczynił je podstawą dokonywania ustaleń faktycznych, nie znajdując dowodów przeciwnych. Podkreślenia wymaga, że oskarżony w swoich wyjaśnieniach nie zaprzeczył, by działalność polegającą na urządzaniu gier na automatach urządził, a jedynie przedstawił stan swojej świadomości prawnej, przekładający się na ocenę strony podmiotowej. Zgromadzone dowody nie stoją w sprzeczności z twierdzeniami oskarżonego, a wręcz przeciwnie, przedstawione przez obronę dokumenty potwierdzają jego wyjaśnienia.

Konstruując stan faktyczny Sąd miał na względzie zeznania M. N., które w świetle przedstawionych powyżej dokumentów nie budzą wątpliwości, tak jak i treść samych dokumentów, tak dotyczących samego urządzania gier w dwóch lokalach na terenie województwa, jak też tych dokumentów, na które powołuje się oskarżony w treści swoich wyjaśnień. Pozostałe dowody, które Sąd pominął nie miały zdaniem Sądu znaczenia tak dla oceny faktycznej, jak i prawnej czynu.

Nie ulega więc wątpliwości, że oskarżony urządził gry na automatach, które są przedmiotem obu postawionych mu zarzutów, w miejscu i w czasie w tych zarzutach wskazanych. Nie ulega także wątpliwości, że w tym czasie literalne brzmienie ustawy o grach hazardowych wyprawdzało warunki, których oskarżony nie wypełniał – więc obiektywnie urządził te gry wbrew przepisom ustawy. Jednakże dla wypełnienia znamion czynu zabronionego nie jest wystracające wypełnienie znamion o charakterze przedmiotowym, lecz konieczne jest również wypełnienie znamion podmiotowych, odnoszących się do winy.

P. K. wyraził przekonanie, że nie złamał prawa. Nie ulega wątpliwości, że działał w okresie, gdy była to kwestia sporna nawet w orzecznictwie, do orzecznictwa Sądu Najwyższego włącznie, na co się oskarżony również powołuje. Charakter przepisów i ich obowiązywanie ma charakter zasadniczy, powinny one być dla przeciętnego obywatela zrozumiałe tak samo jak konieczność dostosowania się do nich. W przypadku ustawy omawianej tak jednak nie było, czego wyrazem jest różnica w orzecznictwie sądów wszelkiego szczebla, jak też zmiana zapatrywań - jak np. w tutejszym sądzie. W takich warunkach oskarżony powołał się na oficjalne stanowiska władz państwowych, opinie prawne, dysponował także w czasie, którego dotyczy zarzut, orzeczeniami sądów powszechnych, które wskazywały, że urządzanie przez niego gier na automatach, nie stanowi przestępstwa. Jakie jest obecne stanowisko Sądu Najwyższego – wiemy, istotna jest natomiast świadomość przeciętnego obywatela, jakim jest oskarżony, w czasie, gdy podejmował inkryminowane działania. Oczywiście można twierdzić, że podejmował zachowanie właśnie ze względu na ową niejednoznaczność prawa, wykorzystując ją i godząc się na to, że działa wbrew prawu – jednakże zdaniem Sądu wnioskowanie takie przy braku dowodów w świetle zasad procesu karnego, jest nieuprawnione. Oskarżony powołał się na zaznajomienie z oficjalnymi stanowiskami organów państwowych, sądów, opiniami kancelarii prawnych – które takie opinie władne są wydawać. Zatem zdaniem Sądu dowody te wskazują, że dochował wszelkiej staranności, by działać zgodnie z prawem, czy też - żeby prawa nie naruszać. Miał zatem prawo przyjąć w okresie, którego dotyczą zarzuty, że podejmowane przez niego działania nie wypełniają normy art.107§1kks, że przepisy, które ją tworzą, nie są skuteczne i że nie spotka się z represją ze strony Państwa. Przy takim zgromadzeniu informacji nieświadomość karalności tego czynu, czy też świadomość niekaralności – była zdaniem Sądu usprawiedliwiona. Zatem w ocenie Sądu doszło do spełnienia warunku określonego w art.10§4kks. P. K. (1) w świetle tej normy nie popełnił więc przestępstwa, co skutkowało uniewinnieniem.

Na marginesie należy zauważyć, że P. K. (1) został prawomocnie uniewinniony także od innych czynów popełnionych w tym samym czasie – co ma znaczenie dla oceny, czy nie powinny one być objęte jednym z góry powziętym zamiarem – bo w końcu spółka, na której czele stoi oskarżony, zajmuje się właśnie urządzaniem gier na automatach.

Przy takim rozstrzygnięciu na podstawie art.230§2kpk w zw. z art.113§1kks Sąd zwrócił Spółce z o.o. (...) z siedzibą przy ul. (...) w O. automaty do gier (...)o numerach (...) oraz (...) - samo posiadanie tych urządzeń nie jest przecież zabronione i zgodnie z art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art.113§1kks kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.